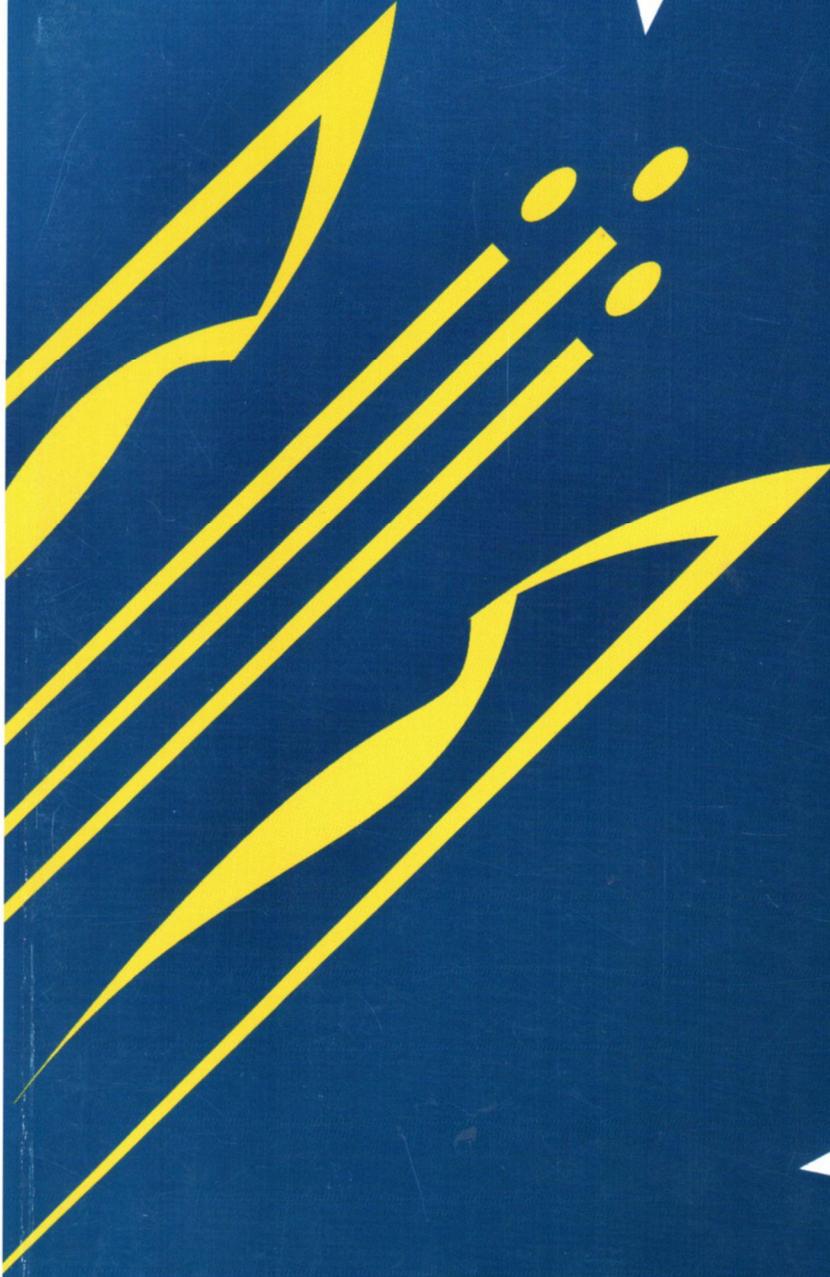

**КИЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
КУЛЬТУРИ
І МИСТЕЦТВ**

2010

**Ж
М
Н
С
В**

серія **МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО**

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ВІСНИК
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

ВИПУСК 23

Засновано 1999 року

КИЇВ
ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
КНУКІМ
2010

УДК 7.01

В 535

Вісник КНУКіМ: Зб. наук. праць. – Вип. 23 / Київський національний університет культури і мистецтв. – К., 2010. – 214 с. – Серія “Мистецтвознавство”.

У збірнику містяться результати наукових досліджень у галузі мистецтвознавства. Для наукових працівників, викладачів, докторантів, аспірантів, студентів.

Редакційна колегія:

Поплавський М.М.,	доктор педагогічних наук, професор голова редакційної колегії;
Безклубенко С.Д.,	доктор філософських наук, професор заступник голови редакційної колегії;
Легенький Ю.Г.,	доктор філософських наук, професор;
Абизов В.А.,	доктор архітектури, професор;
Деменко Б.В.,	доктор мистецтвознавства, професор;
Іваницький А.І.,	доктор мистецтвознавства, професор;
Брояко Н.Б.,	кандидат мистецтвознавства, професор;
Держач С.М.,	кандидат мистецтвознавства, професор.

Адреса редакційної колегії: м. Київ-133, вул. Чигоріна, 14, к. 69.
Київський національний університет культури і мистецтв, науковий відділ, тел. 528-84-40.

Постановою Президії ВАК України від 11 жовтня 2000 року № 1-03/8 збірник затверджений як наукове фахове видання України, в якому можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук (перелік № 6).

Державним комітетом телебачення і радіомовлення України видано Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації № 7949 Серія КВ від 06.10.2003 р.

© Київський національний університет культури і мистецтв, 2010

© Автори статей, 2010

ЗМІСТ

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

№ 23, 2010

Барнич М.М. АКТОРСЬКІ «ІГРИ В ОБМАН»	6
Бігус О.О. ЯРОСЛАВ ЧУПЕРЧУК - ЗАЧИНАТЕЛЬ ГУЦУЛЬСЬКОЇ НАРОДНО-СЦЕНІЧНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ НА ПРИКАРПАТТІ.....	12
Білоножко В.В. РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ СПІВАКА У КОНТЕКСТІ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ	18
Відапіна О.В. ТЕАТРАЛЬНИЙ КОСТЮМ У СЦЕНІЧНОМУ ПРОСТОРІ СТИЛЮ МОДЕРН	25
Гамалія К. М. МОНУМЕНТИ ВІЧНОСТІ: ПІРАМІДИ ДАВНЬОГО ЄГИПТУ	32
Гардабхадзе І.А. Кротова Т.Ф. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ДИЗАЙНІ ОДЯГУ ТА ЇХ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	39
Грантовська О.А. ТРАДИЦІЇ АНТИЧНОСТІ В СУЧАСНІЙ МОДІ НА ОДЯГ	47
Гончарук О.М. ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ЖАНРІВ ЕСТРАДНОГО МИСТЕЦТВА У КУЛЬТУРІ ХХ СТ.....	53
Грищенко В.В. ОСОБИСТІСТЬ У КУЛЬТУРНОМУ І КУЛЬТУРНО-ВИДОВИЩНОМУ ПЛАКАТІ.....	62
Дударець В.М. ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ СТАРОВИННИХ ПАРКІВ УКРАЇНИ	68
Журба О.І. ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ЯК СУЧАСНА ФІЛОСОФІЯ ПРОЕКТУВАННЯ ОДЯГУ	73
Касьяненко К.М. ГЕНЕЗИС ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ФОРМОТВОРЕННЯ ДИТЯЧОЇ КНИГИ	78
Кисельова К.О. ПОБУДОВА МОДЕЛЕЙ ПРОЦЕСУ ФОРМОУТВОРЕННЯ КОСТЮМА ПЕРІОДУ 1908–1914 РР.	86
Кокуленко Б.Г. ВИТОКИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ: СКОМОРОХИ	99
Купцова-Величко М.Ф. ЗНАЧЕННЯ ТВОРЧОСТІ Й.БАХА У РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО МИСТЕЦТВА	107
Ломовський А. І. ДИЗАЙН ОДЯГУ ДЛЯ ДІТЕЙ І ПІДЛІТКІВ З ОБМЕЖЕНИМИ РУХОВИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ	115
Матвієнко Н.М. ЖАНРОВА ВИЗНАЧЕНІСТЬ ТА ІНТОНАТИКА КОЛИСКОВИХ ПІСЕНЬ	120
Мельник М.Т. СПЕЦИФІКА ПРОЯВУ КІТЧУ В ФЕШН-СФЕРІ	127
Мілодан Т.Е. РОМАНТИЧНА ФОРТЕПІАННА ПЕДАГОГІКА В КОНТЕКСТІ ПІАНІЗМУ ХІХ–ХХ СТ.	134
Нестеренко Є.Л. ВІЗУАЛІЗАЦІЯ КОЛЬОРУ В КОСТЮМАХ БАЛЬНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ	142
Олійник В.А. ДАВНЯ КНИГА ЯК ОДИН ІЗ НАЙЯСКРАВШИХ ЗРАЗКІВ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА	150
Плахотнюк В.Г. ФОЛЬК-ОРІЄНТАЦІЯ У СТАНОВЛЕННІ ВИКОНАВСЬКИХ ЕСТРАДНИХ КОЛЕКТИВІВ	158

Гардабхадзе І.А.,
професор,
Кротова Т.Ф.
кандидат педагогічних наук, доцент
Київського національного університету культури і мистецтв

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ДИЗАЙНІ ОДЯГУ ТА ЇХ ВІДОБРАЖЕННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Робота розкриває основні тенденції ринку модної індустрії початку ХХ століття та шляхи їх відображення в освітньому процесі за спеціалізацією «Дизайн одягу». Аналізуються особливості взаємодії художньо-естетичного мислення та технологічного забезпечення проектування одягу; розглядаються можливості модернізації комплексу програм навчання дизайнерів.

Ключові слова: дизайн одягу, проектування, прогнозування модних тенденцій, методика.

Работа раскрывает основные тенденции рынка модной индустрии начала ХХ столетия и пути их отображения в учебном процессе по специальности «Дизайн одежды». Анализируются особенности взаимодействия художественно-эстетического мышления и технологического обеспечения проектирования одежды; рассматриваются возможности модернизации комплекса программ обучения дизайнеров.

Ключевые слова: дизайн одежды, проектирование, прогнозирование модных тенденций, методика.

The work reveals key market trends, the fashion industry beginning of XX century and the way they are displayed in the learning process for Donation "Clothing Design". The features of the interaction of art and aesthetic thinking and technological support of the design of clothing; considered the possibility of upgrading the complex of curriculum designers.

Keywords: fashion design, planning, forecasting fashion trends, ontodidactics.

Початок нового тисячоліття можна умовно прийняти за точку відліку розвитку нової формації – інформаційної. Якщо в індустріальному суспільстві головною цінністю є технології, в постіндустріальному – послуги, то з переходом до інформаційної фази розвитку суспільства основним стає доступ до інформації. Інформаційне суспільство характеризується не тільки розвитком механізмів управління знаннями. З'являється ефективність їх використання для задоволення потреб конкретного індивіда. У житті інформаційного суспільства зростає роль особистості, збільшуються можливості її індивідуального вдосконалення та реалізації творчого потенціалу.

Основною тенденцією на ринку модної індустрії початку нового тисячоліття є зростаюча потреба в задоволенні індивідуальних потреб особистості. Підвищення конкурентоспроможності починаються від принципів масового обслуговування до індивідуалізації при безперервному вдосконаленні продукції і послуг. Принципи

масового обслуговування поступово поступилися місцем фокусуванню на інтересах цільових груп споживачів, що стало відповіддю на тенденції індивідуалізації. У цих умовах дедалі помітнішою стає роль модельєра. Вимоги до його творчого потенціалу та професійної підготовки продовжують підвищуватися темпами, що випереджають розвиток освітніх програм.

Модернізація як фундаментальних, так і профільних дисциплін підготовки дизайнерів одягу перетворилася на нагальну проблему. На відміну від індустрії моди, що розвивається за законами ринку, методологія підготовки дизайнерів одягу не встигає відстежувати вимоги, що зростають та змінюються. Заснована в період індустріалізації, ця методологія успадкувала від епохи орієнтацію на її головну цінність – технологію промислових процесів. Програми навчання ще зберігають «кращі риси» масового виробництва і засновані на критеріях усередненого попиту. Підручники з основ теорії проектування костюма, що стали класичними – Т.В. Козлова [1,3,4,5], Т.О. Берднік, П.Т. Неклюдова [2], А.Р. Степучев [6], – багаторазово перевидавалися, але не змінювали загальної спрямованості на промислове виробництво одягу. Можна відзначити ускладненість викладу і перевантаженість програм підготовки технічними відомостями. За рахунок збільшеного обсягу технічних знань у програмах зменшено увагу до методології розвитку творчого потенціалу художника-проектувальника. Мало місця приділено формуванню у майбутнього дизайнера одягу широкого художнього кругозору, почуття моди і стилю. Між фундаментальними дисциплінами з історії мистецтв, теорії дизайну, основами формоутворення і профільними практичними дисциплінами не спостерігається належної взаємодії. У цих умовах дизайнерові доводиться стрімко входити у професійне життя, водночас адаптуючись до ринкових умов і надолужуючи прогалини в практичній підготовці. І хоча парадигма інформаційного суспільства закликає до навчання протягом всього життя, починати творчу діяльність потрібно, маючи ґрунтовний фундамент актуальних знань і навичок.

Зважаючи на вищевикладене, постає питання: як в умовах зростаючої конкуренції, швидкої зміни модних тенденцій, інтенсивних потоків інформації і накопиченої критичної маси технологічних знань підвищити ефективність навчання сучасних дизайнерів? Розв'язання даної проблеми обумовлює мету даної статті – проаналізувати перспективні напрями подальшого вдосконалення програм підготовки дизайнерів одягу.

Інтерес до підвищення результативності проектування одягу став проявлятися ще в середині минулого століття [2, 4, 5, 6]. Для періоду панування масового виробництва характерні спроби оптимізації процесу проектування одягу на основі системи цінностей масового обслуговування. Основою промислового виробництва в період виготовлення одягу великими партіями була раціоналізація виробництва за рахунок уніфікації деталей і форм. Чим більше обсяг партії виробів, тим менша собівартість; вище уніфікація – менше ступінь індивідуалізації. Ця методологія пройшла довгий шлях еволюції та сформувалася в розвинену концепцію створення одягу. Вже заснована на системному підході, до кінця тисячоліття методологія почала збагачуватися засобами підвищення естетичних і утилітарних якостей одягу з урахуванням результатів прогнозування моди [6]. Але підхід до проектування одягу все ще був підпорядкований критеріям задоволення масового попиту. Це призвело до відставання підходу при створенні одягу від вимог ринку, а також і до зниження ефективності проектування. Назріла потреба в модернізації методології проектування з адаптацією до сучасних умов.

У результаті автоматизації багатьох технологічних і адміністративних процесів з'явилася можливість і ресурси для того, щоб звернути увагу на індивідуальні потреби в одязі. З'явилися «електронні» аналоги звичних побутових процедур, що характерні більш високою гнучкістю і ступенем доступності. Змінилося й ставлення до одягу. Відбувається зміна концепції модної індустрії. Все більше уваги приділяється потребам якості та сегментації споживчого попиту, що робить проблему досягнення заданої якості ще більш актуальною. Тепер провідні чинники конкуренції – не лише якість, але й відповідність індивідуальних потреб людини, знання її переваг і очікувань, поділ на більш вузькі цільові групи. Саме тенденції індивідуалізації дають простір позиціонуванню та ініціюють відступову від конкурентів. Саме вони стимулюють маркетингові дослідження, спрямовані на детальну сегментацію споживчого ринку. Розширюється сфера чинників системного підходу до проектування, змінюються орієнтири і критерії якості. Тепер вони поширюються на більше число ринкових процесів, у тому числі управління повним циклом створення, просування та реалізації одягу, замінюючи більш вузький підхід, при якому розглядалися тільки процеси проектування.

На відміну від методології управління створенням одягу, освітній процес щодо важливого проектування одягу не відображає тенденцій до індивідуалізації. Перехід на індивідуальну систему вимагає значних зусиль і перебудови навчальних планів, програм і методик викладання. При цьому іноді на перший план висуваються формальна мета на заняттях головним. Зміст і спрямованість профільних курсів відстає від розвитку сучасних вимог до проектування одягу; як програми, так і методика навчання втрачають актуальність. Збільшується невідповідність між вимогами до дизайнера одягу сучасними вимогами виробництва, і закладеними в навчальні програми метою і орієнтирами.

З метою найповнішого відображення сучасної ситуації на ринку моди в освітніх програмах спеціалізації «Дизайн одягу» необхідно переосмислити методологію викладання та зміст профільних навчальних дисциплін, проаналізувати їх узгодженість з фундаментальними курсами і оцінити їх можливість гнучко реагувати на зміни в концепції створення одягу.

У чому криються причини втрати актуальності програм і методології викладання профільних дисциплін у художньому проектуванні одягу? Ґрунтуючись на перерахованих вище чинниках, проаналізуємо причини зниження ефективності програм навчання та неактивності їх подальшого розвитку. Перелічимо кілька чинників, що є суттєвими для визначення причин, за якими програми підготовки дизайнерів вимагають модернізації:

- а) відсутність гнучких механізмів безперервного «відстеження» та відображення програмами вимог індустрії моди і в результаті відставання програм від вимог ринку;
- б) низька узгодженість між фундаментальними і спеціальними професійно-технічними дисциплінами;
- в) низька готовність навчально-практичної інфраструктури, відставання в модернізації процесів навчання;
- г) низька активність співпраці з передовими навчальними центрами й університетами, відсутність широкого обміну студентами, викладачами, методиками і програмами з європейською мережею університетів та іншими міжнародними освітніми організаціями;
- д) невідповідність акцентів, пріоритетів, спрямованості навчальних програм і критеріїв оцінки знань орієнтирам, визнаним на ринку модного одягу, і цінностям, що панують у дизайнерському середовищі;

е) неефективна психологічна гармонізація стосунків «викладач-студент», що ускладнює встановлення творчих стосунків між ними, як між членами проектної «команди».

Розглянемо можливі напрями вдосконалення програми підготовки дизайнера. Відставання програм від вимог ринку можна компенсувати декількома способами, серед яких пріоритетним є прогнозування модних тенденцій в одязі на основі тенденцій ринку. Компенсація запізнювання часто реалізується за рахунок прогнозування перспектив розвитку динаміки потреб і тенденцій ринку на основі аналізу обсягу продаж в сегментах і нішах. Активно ведуться роботи з розвитку теорії прогнозування моди. Одержано конкретні результати в сфері формоутворення, що дозволяють передбачити послідовність зміни базових форм костюма на основі аналізу моделей аналогів [8]. Для адаптації до швидкоплинних вимог ринку методологія проектування перетворюється на гнучкий механізм управління ланцюжками процесів прогнозування, розробки, презентації та реалізації одягу.

Безперервна модернізація програм повинна наближати зміст до очікуваних технологій і перспективних інструментів конкуренції. У чому полягає актуальність завдань, що використовуються для модернізації програм? Професіонали, які викладають свої дисципліни, відповідь на це питання часто дають в межах того кола питань, яке охоплює їх предмет. Корисно типізувати їх думки і додати до них висновки об'єктивного аналізу з інших джерел. Ці джерела – обсяг і динаміка сегментів ринку, рейтинг подій світу моди і перспективних проектів. Це статистика кадрових агентств потреби в кадрах.

Також для компенсації запізнювання впровадження інновацій у навчальні програми сформувався метод цілеспрямованого прискореного введення останніх досягнень у практику навчального процесу – онтодидактика. Цей метод забезпечує роботу з адаптації передових досягнень галузі для включення їх в освітній процес. Тобто на основі онтодидактики можна реалізувати відсутній механізм відстежування навчальними програмами динаміки вимог ринку. Принципи онтодидактики природно інтегруються з принципом прогнозування перспективних напрямів розвитку на основі аналізу тенденцій ринку, описаних вище.

Особливості застосування онтодидактики у практиці навчання художньому проектуванню одягу обумовлені пріоритетом образного мислення під час пошуку дизайнерських рішень. Необхідно встановити узгодження між процесами художньо-естетичного мислення, що становлять основу творчості дизайнера, з науковим підходом до інновацій, який реалізує онтодидактика. При правильній взаємодії цих двох складових творчого процесу для ефективного застосування онтодидактики в дизайні не виявляється значних перешкод. Потрібно домогтися відповідності діяльності випускаючих кафедр та викладачів вимогам цього методу і врахувати пріоритети художньо-естетичного мислення при формуванні творчого потенціалу дизайнера.

Для здійснення онтодидактичної діяльності треба враховувати останні досягнення в сфері дизайну. Одночасно треба вміти адаптувати останні наукові та методологічні результати для сприйняття студентами під час навчання [7]. Отже, необхідно привнести перспективні методи проектування одягу в навчальний процес у межах профільних дисциплін.

В умовах глобалізації бізнесу міжнародне визнання рівня освіти набуває вирішального значення. Співробітництво в сфері гармонізації процесів навчання активно

розвивається в межах Спільних Освітніх Програм [15]. Одним із сучасних інструментів визначення кращих практик навчання, що спирається на успіхи провідних навчальних центрів світу, є бенчмаркінг. Використання моделі бенчмаркінгу з метою управління якістю створення програм навчання "Creative Benchmarking" [9] необхідно водночас поєднувати з пошуком і вивченням кращих досягнень, методики та напрацювань національної школи, використовувати корпоративний досвід навчальних стратегій передових фірм у галузі інформаційних технологій.

Болонський процес передбачає можливість початку навчання в одному закладі, а його продовження – в закладі іншої країни. Ця тенденція добре простежується в діяльності багатьох навчальних закладів Європи і Америки. У галузі моделювання одягу без співпраці з освітніми центрами індустрії моди діяльність дизайнерів носить обмежений локальний характер.

Ці напрями і є ключовими для включення в освітній процес. Застосування інструментів прогнозування тенденцій ринку, бенчмаркінга і принципів онтодидактики в поєднанні з правильно розставленими найбільш актуальними напрямками розвитку дизайну дозволять впоратися з відставанням навчальних програм.

Особливу увагу в процесі модернізації навчальних програм привертає низька узгодженість між фундаментальними і спеціальними практичними дисциплінами, що призводить до недостатньої наступності знань, отриманих раніше і необхідних на останніх етапах. Для фахівців, які володіють системною методологією, міждисциплінарні бар'єри виступають умовними, бачення світу набуває глибини і перспектив. Це означає не просто багаторазове посилення особистих творчих можливостей. Міждисциплінарний синтез забезпечує якісний стрибок інноваційного потенціалу суспільства.

Сьогодні можливості вищої школи з формування системного світогляду використовуються не повною мірою. Одна з причин – домінування тенденцій диференціації, при якій спеціалізація ведеться з недостатнім узгодженням з програмами фундаментальних дисциплін, на шкоду системному характеру освіти. Так, при вивченні дисциплін «Художнє проєктування костюма», «Макетування та моделювання», «Основи живопису та іміджу» в практичних заняттях з побудови колекцій і образу особистості вкрай важливим є вміння студентів синтезувати знання та навички з проєктної графіки, ландшафтисунку, композиції, кольорознавства, історії костюма. В процесі побудови модельних рядів студенти мають продемонструвати досить розвинуте «почуття моди і стилю», що формується на основі прогнозування тенденцій ринку, а також за допомогою бенчмаркінгу та принципів онтодидактики.

Бачення системної методології побудови змісту освіти на основі міждисциплінарного синтезу запропоновано у схемі 1. На першому етапі вибудовування системи визначальну роль відіграє застосування бенчмаркінгу фундаментальних і професійно спрямованих дисциплін. Далі відбувається системна гармонізація, тобто узгодженість змісту між фундаментальними і професійно-спеціалізованими дисциплінами. Етап актуалізації фундаментальних і професійно-спеціалізованих дисциплін обумовлює той міждисциплінарний синтез, який дозволяє в проєктному процесі гармонізувати та тематично зв'язати теми та модулі з таких дисциплін фундаментального блоку, як «Історія мистецтва», «Історія дизайну», «Історія костюма», «Психологія художньої творчості», «Семіотика моди» з дисциплінами прикладного характеру: «Спецкомпозиція», «Кольорознавство», «Проєктна графіка», «Спецрисунку»,

«Макетування та моделювання», «Конструювання», «Дизайн-технології», «Фахові технології (вишивка, батік)».

Для якісної оцінки результатів роботи дизайнера застосовується презентація графічних ескізів, демонстрації виробів, виготовлених в матеріалі як на манекенах, так і на подіумі. Демонстрація на моделях – основний метод оцінки результатів творчості модельєра, який поступово перетворився на самостійне сценічне мистецтво.

Отже, саме системний підхід до організації міжпредметних зв'язків здатний значно скоротити трудомісткість навчання, а студент отримує потужний внутрішній стимул до самоорганізації навчального процесу. Системна методологія – ефективний інструмент пізнання [12]. Тому для успіху в професійному середовищі важливо формувати і розвивати у професіоналів не просто розуміння принципів системного підходу, а й навички їх використання при інтерпретації подій і розв'язанні творчих завдань. Важливо також, щоб у процесі соціальної адаптації дизайнера відбувалося спілкування з великою кількістю людей, з колегами-професіоналами суміжних галузей, журналістами, інвесторами, фінансистами, підприємцями, споживачами.

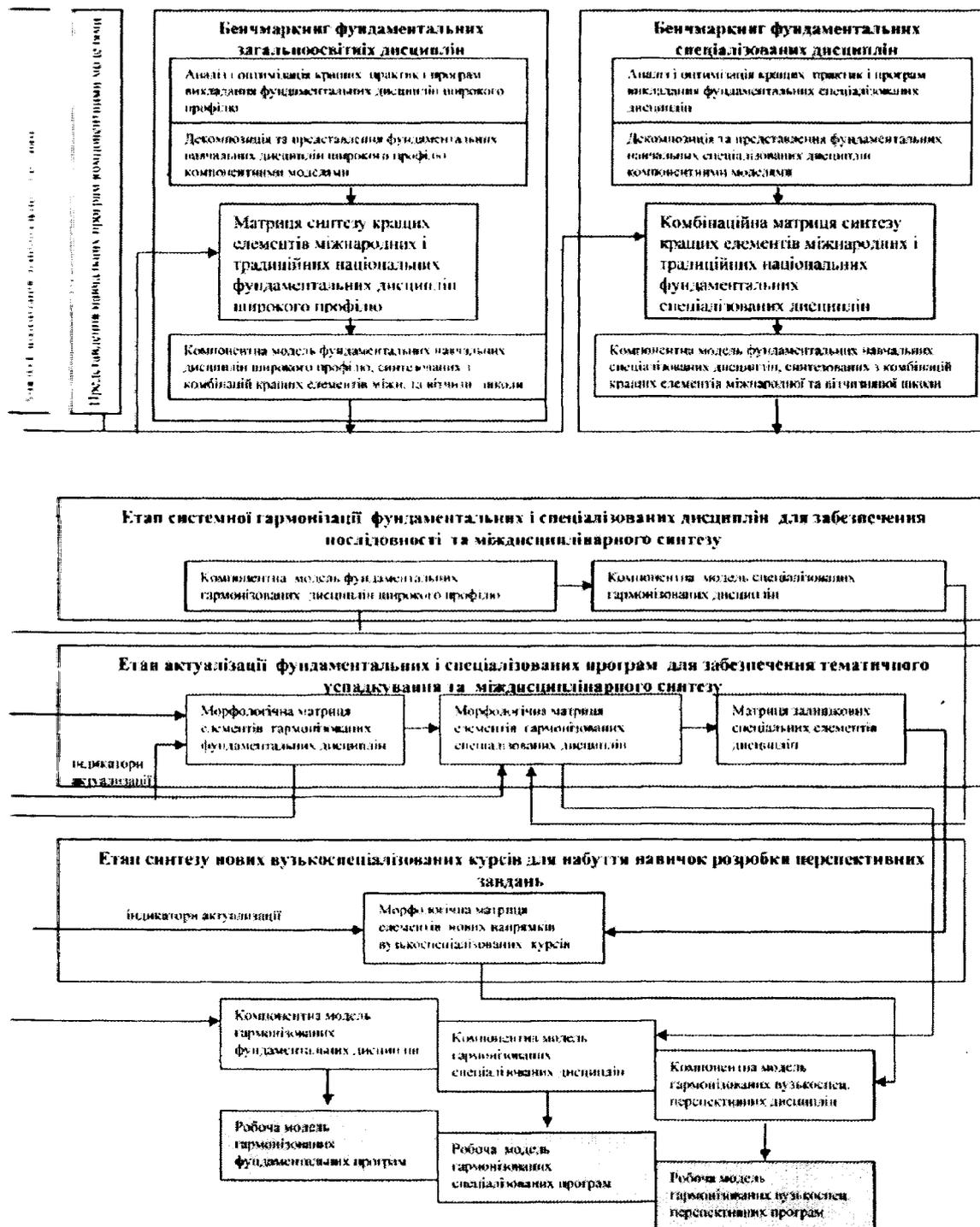
Зміна парадигми навчання вимагає також формування нового типу стосунків «викладач-студент», перехід від загального стилю навчання у бік стимулювання активної мотивації студента. Для цього необхідно відмовитися від адміністративно-примусових чинників керування навчальним процесом, що заохочує формальне заучування, на шкоду глибинному знанню: вміння «здавати», а не вміння вчитися. [13]. З «того, хто навчає й того, хто навчається» потрібно перелаштуватися на партнерів – учасників проекту, членів робочої групи. Потрібно «навчити вчитися» і пристосовуватися до швидких змін. Для цього необхідні спільні проекти з реальною оцінкою результатів, а це означає, що навчальні програми повинні мати нішу для реалізації актуальних проектів та засоби управління ефективністю процесів проектування, можливість апробації.

З можливих шляхів удосконалення підготовки дизайнерів розглянуто п'ять напрямів, що є найбільш актуальними:

- безперервна модернізація навчальних програм з урахуванням зміни вимог модної індустрії та спрямованості на стимулювання творчого мислення з встановленням оптимального балансу між предметами художньо-естетичної природи, технічними знаннями і технологічними навичками;
- активізація міжнародного співробітництва в галузі розробки програм та обміну творчим досвідом між викладачами та студентами;
- підвищення наступності та узгодженості між фундаментальними і прикладними дисциплінами;
- інтеграція процесу навчання та практичної діяльності;
- формування нового, «студійного» стилю стосунків «викладач-студент», при якому студенти заглиблюються в атмосферу творчої проектної групи, зменшується роль формального заучування і збільшується мотивація творчого оволодіння знаннями.

При цьому передбачається досягти вищеписаних властивостей за рахунок актуалізації навчальних курсів шляхом включення до них сучасних питань дизайн-проектування і більш високої тематичної узгодженості між фундаментальними і професійно-практичними предметами. Це також вимагатиме зміни пріоритетів профільних програм з урахуванням тенденцій індивідуалізації та посилення ролі творчої складової під час навчання.

Методологія побудови комплексної навчальної програми підготовки за спеціалізацією «Дизайн одягу» з використанням міждисциплінарного синтезу

Література

1. Козлова Т. В. Моделирование и художественное оформление женской и детской одежды / Т. В. Козлова, Л. Б. Рытвинская, З. Н. Тимашева. – 2 изд., перераб. и доп. – М. : Лёгпромбытиздат, 1990. – 320 с.;
2. Бердник Т. О. Дизайн костюма / Т. О. Бердник, Т. П. Неклюдова. – Ростов н/Д : Феникс, 2000. – 448 с.;
3. Козлова Т. В. Стиль в костюме XX века / Т. В. Козлова, Е. В. Ильичева. – М. : МГУ им. А. Н. Косыгина, 2003. – 160 с.;
4. Козлова Т. В. Основы моделирования и художественного оформления одежды / Т. В. Козлова, Л. Б. Рытвинская, З. Н. Тимашева. – М. : Лёгкая индустрия, 1979. – 168 с.;
5. Козлова Т. В. Художественное проектирование костюма / Т. В. Козлова. – М. : Легкая и пищевая пром-сть, 1982. – 144 с.;
6. Основы теории проектирования костюма : учеб. для вузов / Т. В. Козлова, Р. А. Степучев [и др.] ; под ред. Т. В. Козловой. – М. : Лёгкая пром-сть и быт. обслуживание, 1988. – 350 с.;
7. Орлов А. И. В мире формул. Разд. “Вопросы обучения в средней и высшей школе” [Электронный ресурс] / А. И. Орлов // Эконометрика. – М., 2007. – Вып. 336. – Режим доступа : <http://subscribe.ru/archive/science.humanity.econometrika/200707/02050551.html>. – Заголовок з екрану.;
8. Гардабхадзе И. А. Исследование в методике анализа моделей аналогов при проектировании модной базовой формы системы «коллекция» / И. А. Гардабхадзе. – Вісн. КНУТД. – 2006. – № 4. – С. 99-105.;
9. Karjalainen A. Creative Benchmarking. Designing sustainable international cooperation in Higher education / A. Karjalainen, K. Kuorti. – Oulu : Univ. of Oulu, 2002. – 236 p.;
10. Клайн М. Математика: в поисках истины / М. Клайн. – М. : Мир, 1984. – 446 с.;
11. О’Коннор Дж. Искусство системного мышления: Необходимые знания о системах и творческом подходе к решению проблем / Дж. О’Коннор, И. Макдермотт ; предисл. к рус. пер. Ю. Т. Рубаник. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2006. – 256 с.;
12. Шур А. Б. Качество обучения: цели и средства, или к вопросу о том, как объять необъятное [Электронный ресурс] / А. Б. Шур. – Режим доступа : http://deming.ru/Statyi/ShurBiblioteka.htm#Klyuch_k_kachestvu. – Заголовок з екрану.;
13. Рубаник Ю. Т. Предисловие к книге А. Б. Шура «Качество обучения: цели и средства, или к вопросу о том, как объять необъятное» [Электронный ресурс] / Ю. Т. Рубаник. – Режим доступа : http://deming.ru/Statyi/ShurBiblioteka.htm#Klyuch_k_kachestvu. – Заголовок з екрану.;
14. Гардабхадзе И. А. Научно-методичні проблеми викладання дисципліни «Моделювання стилю та іміджу» в умовах Болонського процесу // Вісн. КНУТД. – 2008. – № 1. – С. 247.;
15. Аржанова И. В. Бенчмаркинг как инструмент формирования международных совместных образовательных программ в России [Электронный ресурс] / И. В. Аржанова, Д. Ю. Райчук // Ун-т. упр. – 2005. – № 4. – С. 56–59. – Режим доступа : <http://subscribe.ru/archive/science.humanity.econometrika/200707/02050551.html>. – Заголовок з екрану.;
16. Слайдинг-метод Ватинова [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.lingvotech.com/methodology>. – Заголовок з екрану.